

Obsah

Předmluva	11

Úvod – KLASICKÉ PŘEDSUDKY A NÁVRAT K FENOMÉNŮM

I. „Počitek“	29
[§ 1. Počitek jakožto imprese]	29
[§ 2. Počitek jakožto kvalita]	30
[§ 3. Počitek jakožto bezprostřední následek vzruchu].	33
[§ 4. Co znamená pociťovat?]	37
II. „Asociace“ a „projekce vzpomínek“	41
[§ 5. Pokud mám počitky, pak je celá zkušenost počitkem]	41
[§ 6. Segregace pole]	43
[§ 7. „Asociační síla“ neexistuje].	46
[§ 8. „Promítání vzpomínek“ neexistuje].	48
[§ 9. Empirismus a reflexe].	51
III. „Pozornost“ a „úsudek“	55
[§ 10. Pozornost a předsudek světa o sobě].	55
[§ 11. Úsudek a reflexivní analýza].	61
[§ 12. Reflexivní analýza a fenomenologická reflexe]	67
[§ 13. „Motivace“]	78
IV. Fenomenální pole.	84
[§ 14. Fenomenální pole a věda]	86
[§ 15. Fenomény a „fakty vědomí“]	90
[§ 16. Fenomenální pole a transcendentální filosofie]	93

První část – TĚLO

[§ 1. Zkušenost a objektivní myšlení. Problém těla]	101
I. Tělo jako předmět a mechanistická fyziologie.	107
[§ 2. Neurofyziologie sama překračuje kauzální myšlení]	107
[§ 3. Fenomén fantómové končetiny: fyziologické vysvětlení je stejně nedostatečné jako vysvětlení psychologické]	110

[§ 4. Existence mezi „psychičnem“ a „fyziologičnem“]	112
[§ 5. Dvojznačnost fantómové končety]	116
[§ 6. „Orgánové vytěšnění“ a tělo jako vrozený komplex]	118
II. Zkušenost těla a klasická psychologie	126
[§ 7. „Setrvalost“ vlastního těla]	126
[§ 8. „Dvojitě počítky“. Tělo jako afektivní předmět. „Kinestetické počítky“]	129
[§ 9. Psychologie je nutně přivedena k fenoménům]	131
III. Prostorovost vlastního těla a motorika	134
[§ 10. Prostorovost poloh a prostorovost situace: tělesné schéma]	134
[§ 11. Gelbův a Goldsteinův rozbor motoriky založený na případě Schneider]	139
[§ 12. „Konkrétní pohyb“]	140
[§ 13. Zaměření na možné. „Abstraktní pohyb“]	144
[§ 14. Hybný rozvrh a hybná intencionalita. „Funkce rozvrhu“]	147
[§ 15. Uvedené fenomény nelze vyložit kauzálně, totiž tím, že je budeme spojovat se zrakovými deficity]	151
[§ 16. Uvedené fenomény nelze vyložit ani reflexivní analýzou, totiž tím, že je budeme spojovat se „symbolickou funkcí“]	160
[§ 17. Existenciální základ „symbolické funkce“ a struktura nemoci]	165
[§ 18. Existenciální analýza „poruch vnímání“ a „poruch intelektu“. „Intencionalní oblouk“]	172
[§ 19. Intencionalita těla]	179
[§ 20. Tělo není v prostoru, obývá prostor]	184
[§ 21. Návyk jako motorické osvojování nového významu]	187
IV. Syntéza vlastního těla	193
[§ 22. Prostorovost a tělesnost]	193
[§ 23. Jednota těla a jednota uměleckého díla]	194
[§ 24. Perceptivní návyk jakožto osvojování určitého světa]	197
V. Tělo jako sexuální jsoučno	200
[§ 25. Sexualita není směsí „představ“ a reflexů, nýbrž intencionalitou. Bytí v sexuální situaci]	200
[§ 26. Psychoanalýza. Existenciální psychoanalýza není návratem ke „spiritualismu“]	204
[§ 27. Sexualita vyjadřuje existenci v tom smyslu, že ji realizuje]	207
[§ 28. Sexuální „drama“ nelze redukovat na metafyzické „drama“, avšak sexualita je metafyzická a nemůže být „transcendována“]	214
VI. Tělo jako výraz a fenomén mluvy	223
[§ 29. V teorii afázie je empirismus a intelektualismus stejnou měrou nedostatečný]	223

[§ 30. Řeč <i>má</i> nějaký smysl]	225
[§ 31. Řeč nepředpokládá myšlení, nýbrž je vykonává]	226
[§ 32. Myšlení ve slovech]	229
[§ 33. Myšlení je výraz].	232
[§ 34. Rozumění gestům].	235
[§ 35. Řečové gesto. Neexistují ani přirozené, ani čistě konvenční znaky]	237
[§ 36. Transcendence v řeči]	240
[§ 37. Moderní teorie afázie to potvrzují].	242
[§ 38. Zázrak výrazu v řeči a ve světě]	245
[§ 39. Tělo a Descartova analýza]	250

Druhá část – VNÍMÁNÝ SVĚT

[§ 1. Teorie těla je již teorií vnímání].	255
I. Pociťování	260
[§ 2. Otázka subjektu vnímání].	260
[§ 3. Vztah mezi pociťováním a chováním: kvalita jako zhmotnění určitého způsobu existence, pociťování jako koexistence]	262
[§ 4. Vědomí je vnořené do smyslově vnímatelného]	266
[§ 5. Obecnost a zvláštnost „myslů“. Smysly jsou „pole“]	269
[§ 6. Mnohost myslů. Jak ji intelektualismus překonává a proč je oproti empirismu v právu. Proč však reflexivní analýza zůstává abstraktní. Apriori a empirično.].	271
[§ 7. Každý smysl má svůj „svět“]	277
[§ 8. Vzájemné stýkání myslů. Pociťování se nachází „před“ smysly. Synestézie].	281
[§ 9. Rozdílné a nerozlišitelné smysly jsou jako monokulární obrazy v binokulárním vidění. Jednota myslů je zajišťována tělem.]	286
[§ 10. Tělo jako obecná symbolika světa]	292
[§ 11. Člověk jakožto <i>sensorium commune</i>]	294
[§ 12. Perceptivní syntéza probíhá v čase]	297
[§ 13. Reflektovat znamená znovuobjevovat nereflektované]	299
II. Prostor	301
[§ 14. Je prostor „formou“ poznání?].	301
[A. Nahore a dole]	302
[§ 15. Orientace není dána zároveň s „obsahy“, ale není ani konstituována aktivitou ducha]	302
[§ 16. Prostorová rovina, ukotvující body a existenciální prostor]	307
[§ 17. Bytí má smysl jen skrze svou orientaci].	311

[B. Hloubka]	315
[§ 18. Hloubka a šířka]	315
[§ 19. Takzvané znaky hloubky jsou motivy].	317
[§ 20. Analýza zdánlivé velikosti]	320
[§ 21. Iluze nejsou konstrukce. Smysl toho, co vnímáme, je motivován]	323
[§ 22. Hloubka a „syntéza přechodu“]	326
[§ 23. Hloubka je mým vztahem k věcem. Totéž platí o výšce a šířce]	328
[C. Pohyb].	330
[§ 24. Myšlení pohybu likviduje pohyb]	330
[§ 25. Popis pohybu v psychologii].	331
[§ 26. Ale co tento popis znamená?]	333
[§ 27. Fenomén pohybu čili pohyb předtím, než se stal tématem]	335
[§ 28. Pohyb a pohyblivé. „Relativita“ pohybu]	341
[D. Prožívaný prostor]	345
[§ 29. Zkušenost prostorovosti je výrazem našeho usazení ve světě]	345
[§ 30. Prostorovost noci. Sexuální prostor. Mytický prostor. Prožívaný prostor]	348
[§ 31. Předpokládají tyto prostory geometrický prostor? Je třeba uznat jejich původní charakter]	353
[§ 32. Tyto prostory jsou nicméně vystavěny na přirozeném prostoru]	358
[§ 33. Dvojnáčnost vědomí]	361
III. Věc a přirozený svět	366
[A. Konstantnost ve vnímání].	366
[§ 34. Konstantnost tvaru a velikosti].	366
[§ 35. Konstantnost barvy: „způsoby jevení“ barvy, osvětlení]	372
[§ 36. Konstantnost zvuků, teplot, hmotností. Konstantnost hmatových zkušeností a pohyb]	383
[B. Věc čili skutečné]	387
[§ 37. Věc jako norma vnímání. Existenciální jednota věci. Věc není nutně předmětem. Skutečné jako identita všech daností napříč mezi sebou, jako identita daností a jejich smyslu].	387
[§ 38. Věc, nakolik „předchází“ člověku. Věc se nachází mimo antropologické predikáty proto, že jsem bytím ke světu]	393
[C. Přirozený svět]	399
[§ 39. Svět jako typika, jako styl, jako individuum. Svět se dává v nástinech, ale není kladen rozumovou syntézou. Syntéza přechodu]	399

[§ 40. Realita a nezavršenost světa: svět je otevřený. Svět jako jádro času.]	402
[D. Prověření výsledků rozborem halucinace]	406
[§ 41. Pro objektivní myšlení je halucinace nepochopitelná. Návrat k fenoménu halucinace]	406
[§ 42. Věc v halucinaci a vnímaná věc].	411
[§ 43. Věc v halucinaci i vnímaná věc se rodí z hlubší funkce, než jakou je poznání. „Původní mínění“]	415
IV. Druhý a lidský svět	419
[§ 44. Splétání času přírody a času dějin].	419
[§ 45. Jak sedimentují osobní akty? Jak je možný druhý člověk?]	420
[§ 46. Koexistence je možná díky objevu perceptivního vědomí]	422
[§ 47. Koexistence psychofyzických subjektů ve světě přírody a koexistence lidí v kulturním světě]	427
[§ 48. Mohou však svobody a jednotlivá Já koexistovat? Trvalá pravda solipsismu, již nelze překonat ani „v Bohu“]	429
[§ 49. Osamělost a komunikace jsou však dvě tváře téhož fenoménu. Absolutní subjekt a subjekt vázaný: zrození. Komunikace je pozastavená, nikoli přerušovaná.]	433
[§ 50. Socialita nikoli jako předmět, nýbrž jako dimenze mého bytí. Sociální dění zevnějšku a zevnitř]	436
[§ 51. Problémy transcendentality]	438
[§ 52. Opravdové transcendentální je <i>Ur-Sprung</i> transcendentality]	440

Třetí část – BYTÍ PRO SEBE A BYTÍ KE SVĚTU

I. Cogito	445
[§ 1. <i>Cogito</i> vyložené jako něco věčného]	445
[§ 2. Důsledky: pak není možná ani konečnost, ani druhý]	448
[§ 3. Návrat ke <i>Cogito</i> . <i>Cogito</i> a vnímání]	451
[§ 4. <i>Cogito</i> a afektivní intencionalita]	454
[§ 5. Nepravé či klamné city. Cit jako závazek]	455
[§ 6. Víím, že myslím, a sice proto, že nejprve myslím]	459
[§ 7. <i>Cogito</i> a idea: geometrická idea a perceptivní vědomí].	462
[§ 8. Idea a promluva. Co je vyjádřeno ve výrazu].	467
[§ 9. Nečasové jako výdobytek]	472
[§ 10. Evidence je stejně jako vnímání faktem. Apodiktická a historická evidence. Proti psychologismu i skepticizmu].	474
[§ 11. Subjekt závislý i nesklonný]	481

[§ 12. <i>Cogito</i> mlčenlivé a <i>Cogito</i> vyřčené. Vědomí nekonstituuje řeč, nýbrž ji přejímá]	483
[§ 13. Subjekt jako rozvrh světa, jako pole, časovost, souvislost života]	485
II. Časovost	491
[§ 14. Čas není ve věcech]	491
[§ 15. Čas není ve „stavech vědomí“]	494
[§ 16. Idealita času? Čas je vztah týkající se bytí]	496
[§ 17. „Pole přítomnosti“, horizonty minulosti a budoucnosti].	498
[§ 18. Fungující intencionalita]	499
[§ 19. Souvislost času se vytváří samotným míjením času]	501
[§ 20. Čas jakožto subjekt a subjekt jakožto čas]	504
[§ 21. Konstituující čas a věčnost. Posledním vědomím je přítomnost světu].	506
[§ 22. Časovost jako sebeafekce]	508
[§ 23. Pasivita a aktivita]	511
[§ 24. Svět jako místo významů]	513
[§ 25. Být přítomen světu]	515
III. Svoboda	519
[§ 26. Svoboda je buď naprostá, nebo žádná]	519
[§ 27. Pak ovšem neexistuje ani čin, ani volba, ani „konání“]	522
[§ 28. Kdo dává pohnutkám smysl?]	525
[§ 29. Implicitní hodnocení smyslového světa. Sedimentace bytí ke světu]	527
[§ 30. Hodnocení historických situací: třída předchází před vědomím třídy. Intelektuální a existenciální rozvrh]	529
[§ 31. Bytí pro sebe a bytí pro druhého. Intersubjektivita]	534
[§ 32. <i>Nějaký</i> smysl v dějinách je]	535
[§ 33. Ego a jeho aureola obecnosti. Absolutní proud je sám pro sebe již <i>nějakým</i> vědomím]	537
[§ 34. Sebe sama nevolím na základě nicoty]	539
[§ 35. Podmíněná svoboda]	541
[§ 36. Provizorní syntéza bytí v sobě a bytí pro sebe v přítomnosti. Můj význam se nachází mimo mne]	542
Seznam literatury	545
Jmenný rejstřík	554
K překladu <i>Fenomenologie vnímání</i>	557